

РЕШЕНИЕ

№ 1211

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9780** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. чл. 90д, ал. 12 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Образувано е по жалба вх. № 26201 от 26.08.2019 г. по описа на Административен съд София-град подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и дарес на управление: [населено място],[жк], Тхенически университет, [жилищен адрес] представлявано от К. И. Л. срещу решение за отказ за издаване на разрешение за търговия с тютюневи изделия № РЗАДС-5800-1137/32-218982 от 26.07.2019 г. на директора на териториална дирекция Югозападна.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния закон, като в жалбата са изложени подробни доводи относно незаконосъобразността на акта, водещи до отмяната му на основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Твърди, че както в ЗАДС, така и в ЗТТИ липсвало легална дефиниция на понятието училище. Твърди, че университетът е висше училище по смисъла на ЗВО, което със самостоятелен статут и различен самостоятелен вид образователна институция, която никъде легално не е определена като част от системата на училищата по смисъла на действащото законодателство. Придвид това нормата на чл. 90б, ал. 2, т. 3 от ЗАДС не намира приложение в конкретната хипотеза. С огледа изложеното искането отправено до съда е за отмяна на акта и връщане на административната преписка и връщане на административната преписка за ново произнасяне по искането му.

С молба от 15.11.2019 г., жалбоподателят с оглед заявления от ответната страна довод за недопустимост на производството по делото, счита, че с оглед на наличието на пълноценен в сила предходен административен акт, издадения повторен такъв е нищожен. Наред с това сочи, че липсва идентичност на исканията отправени до административния орган, с оглед на което правилно и законосъобразно административният орган е разгледал по същество искането му.

В проведените публични открито съдебни заседания, жалбоподателят редовно призован, не се е представлявал.

Ответникът - Директорът на териториална дирекция Югозападна, чрез процесуалния си представител юрк. К., счита жалбата за процесуално недопустима предвид хипотеза на чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК и моли същата да бъде оставена без разглеждане, а производството по нея прекратено. В условията на евентуалност моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и незаконосъобразна. Претендира разноски.

Административен съд С. – град, Трето отделение, 70 състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспореното решение Директорът на териториална дирекция Югозападна е отказал издаването на разрешение за търговия с тютюневи изделия на дружеството - жалбоподател, за търговски обект – питейно заведение, с адрес: [населено място], [улица], учебен блок 1 – Ректорат на ТУ – С..

Повод за развитие на производството и издаване на обжалваното решение, е било подадено искане вх. № П19а1307/32-205573 от 15.07.2019 г. за издаване на разрешение за търговия с тютюневи изделия, като към искането съобразно изискванията на чл. 114, ал.1 от ППЗАДС са представени описанията в искането документи / от л. 13 до л. 28 в кориците на делото/

Във връзка с подаденото заявление е извършена проверка на приложените документи, с оглед изпълнение на изискванията на чл. 114, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за акцизите и данъчните складове /ППЗАДС/. Констатирано е, че заявлението е подадено по образец, съгласно приложение № 19а от Правилника, до компетентния орган, но съдържа част от изискуемите съгласно чл. 114, ал. 1 от ППЗАДС документи по т. 4 – 13.

Била извършена на 19.07.2019 г проверка от митнически служители от отдел „Акцизна дейност“ в ТДЮ на мястото където ще се извършва продажбата, като било констатирано, че обекта се намира на територията на училище, по смисъла на ЗВО и отговаря на ограниченията на чл. 90б, ал.2, т. 3 от ЗАДС.

По делото е представено и решение за отказ за издаване на разрешение за търговия с тютюневи изделия № РЗАДС – 5800-1143/32-265733 от 26.09.2016 г., с приложена към него административна преписка по издаването на акт, което е връчено лично на представляващия дружеството жалбоподател на 29.09.2016 г. и като необжалвано е влязло в сила.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Преди да разгледа спора по същество съдът дължи произнасяне относно направеното от жалбоподателя възражение, че обжалваният в настоящото производство, като повторно издаден административен акт е нищожен, тъй като компетентността на

директора на ТДЮ е изчерпана и той не може да се произнася на същото основание и на база едни и същи доказателства с нов акт, с оглед хипотезата на чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК.

Настоящият съдебен състав не споделя доводи на жалбоподателя за нищожност на акта, по следните съображения:

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му, не поражда правните последици към които е насочен. Критериите (изискванията) за законосъобразност на административните актове са нормативно определени и са: компетентност на автора на административният акт, спазване на формата, предвидена в закона, спазване на административнопроизводствените правила, спазване на материално правни разпоредби, приложими за съответния АА и съответствие с целта на закона. Всяко изключително тежко нарушение на тези признаци може да има за последица нищожен АА. Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. Порокът във формата е основание за нищожност само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и от там на липса на волеизявление. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административният акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание, би довело до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност. Не е налице процесуална пречка по чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК - влязъл в сила административен акт със същият предмет и страни, за инициране на ново административно производство при наличие на нови фактически обстоятелства. Така определение № 14937 от 05.11.2019 г. по адм.дело № 5047/2019 г., 5 чл. състав на ВАС, както и решение № 1176 от 24.01.2020 г. постановено по адм. дело № 11278/2019 г., 5 чл. състав на ВАС. Предвид изложеното настоящият съдебен състав на съда, намира, че доводът на жалбоподателя за нищожност на акта поради липса на компетентност на органа за последващо произнасяне, е неоснователен.

В административното производство, свързано с издаването на индивидуален административен акт, компетентният за това орган следва да се съобразява с установените в специалния процесуален закон - АПК, правила. Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, преди да започне производството административният орган задължително следва да провери за наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки за допустимост на издаването на съответния административен акт, а именно: липса на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни; липса на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна, независимо дали е във фазата на издаване или оспорване; наличие на въпрос от компетентност на друг орган, когато актът не може да бъде издаден без предварителното решаване на този въпрос; дееспособност на гражданите и процесуална правоспособност на организациите; наличие на правен интерес на

заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации; наличие на други специални изисквания, установени със закон. Условието за допустимост на административното производство са изчерпателно изброени

В настоящия случай е налице процесуална пречка за образуване на производството съгласно т. 1 на цитираната норма. Установява се от доказателствата по делото, че и давата индивидуални административни акта за отказ за издаване на разрешение за търговия с тютюневи изделия са издадени между едни и същи страни, по реда на чл.90д, ал. 1 от ЗАДС във вр. с чл 90б, ал. 2, т. 3 от ЗАДС и въз основа на идентични фактически основания. С оглед на това е налице хипотеза на чл. 27, ал.2, т. 1 от АПК, поради което административният орган е следвало да прекрати производството и да не се произнася по съществуващото на направеното искане, но тъй като го е сторил, той е постановил административен акт в нарушение на материалния закон, който следва да бъде отменен от съда като незаконосъобразен.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав, намира, че жалбата на [фирма] е процесуално допустима и разгледана по същество същата следва да бъде уважена, а издаденият повторно административен акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

По разноските по производство:

При този изход на делото ответника дължи разноски на жалбоподателят в размер на 10.00 лева – заплатена държавна такса.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, Административен съд София –град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и дарес на управление: [населено място],[жк], Тхенически университет, [жилищен адрес] представлявано от К. И. Л., Решение за отказ за издаване на разрешение за търговия с тютюневи изделия № РЗАДС-5800-1137/32-218982 от 26.07.2019 г. на директора на териториална дирекция Югозападна.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и дарес на управление: [населено място],[жк], Тхенически университет, [жилищен адрес] представлявано от К. И. Л., сумата от 10.00 лева, представляващи разноски по делото за заплатена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: